

קידושין מב

רבי יונתן	דעות אחרות אפשריות	
שכל ישראל כולן יוצאים בפסח אחד	ר' יהושע בן קרח - שליחות בקדשים	<i>והטלו אותו כל קהל צדק ישראל בין הצרבים</i>
שליחות בקדשים	איש זוכה, ולא הקטן זוכה	<i>ויקחו להם איש מה לבית אבות שה לבית מאיש לפי אכלו</i>
איש זוכה, ולא הקטן זוכה	שוחטין את הפסח על היחיד	

שאלה על ר' יונתן: השליח בקדשים מנא ליה?

תשובה 1: מיניה. *והטלו אותו כל קהל צדק ישראל בין הצרבים*

קושי: ודילמא שאני התם, דאית ליה שותפות בגוייהו!

תשובה 2: אלא מהכא: *ויקחו להם איש מה לבית אבות שה לבית*.

קושי 1: ודילמא התם נמי דאית ליה שותפות בגוייהו!

תירוץ: א"כ, תרי קראי למה לי? אם אינו ענין להיכא דשייך, תניהו ענין להיכא דלא שייך.

קושי 2: האי מיבעי ליה לכדברי יצחק, דא"ר יצחק: איש זוכה, ולא הקטן זוכה!

תירוץ: ההוא *מאיש לפי אכלו* נפקא.

קושי: ואכתי מיבעי ליה, דשוחטין את הפסח על היחיד!

תירוץ: סבר לה כמ"ד: אין שוחטין את הפסח על היחיד.

2 קושיות על דברי רב: ואלא הא דאמר רב גידל אמר רב: מנין ששלוחו של אדם כמותו? שנאמר:

והטלו אותו כל קהל צדק ישראל בין הצרבים

1. תיפוק ליה שליחות מהכא!

2. ותיסברא דהא שליחות הוא? והא קטנים לאו בני שליחות נינהו!

תירוץ 1: אלא, כי הא דרבא בר רב הונא, דאמר רבא בר רב הונא אמר רב גידל אמר רב: מנין

שזכין לאדם שלא בפניו? שנאמר: *והטלו אותו כל קהל צדק ישראל בין הצרבים*.

קושי: ותיסברא זכות היא? הא חובה נמי איכא, דאיכא דניחא ליה בהר ולא ניחא ליה בבקעה,

ואיכא דניחא ליה בבקעה ולא ניחא ליה בהר!

תירוץ 2: ואלא כדרבא בר רב הונא, דאמר רבא בר רב הונא אמר רב גידל אמר רב: מנין ליתומים

שבאו לחלוק בנכסי אביהן, שבית דין מעמידין להם אפוטרופוס לחוב ולזכות? ת"ל: *והטלו אותו כל קהל צדק ישראל בין הצרבים*.

והטלו אותו כל קהל צדק ישראל בין הצרבים

קושי על הדברים: לחוב אמאי?

תירוץ: אלא לחוב ע"מ לזכות?

מחלוקת בעניין אפוטרופוס

רב נחמן	א"ר נחמן אמר שמואל	
אם הגדילו - אינם יכולים למחות, דא"כ, מה כח בית דין יפה.	ואם הגדילו - יכולים למחות	יתומים שבאו לחלוק בנכסי אביהם, בית דין מעמידים להם אפוטרופוס ובוררים להם חלק יפה

רב נחמן	רב נחמן		סתירה
אם הגדילו - אינם יכולים למחות, דא"כ, מה כח בית דין יפה.	הלכה החכמים – לא אומרים מה כח בית דין יפה שום הדיינים שפיתחו שתות או הותירו שתות -		
	חכמים	רבן שמעון בן גמליאל	
	מכרן בטל	א"כ, מה כח ב"ד יפה	
דלא טעו מאי יכולים למחות? יכולים למחות ברוחות	דטעו		פתרון

עוד פסק של רב נחמן בנושא: אמר רב נחמן: האחין שחלקו הרי הן כלקוחות,

- פחות משתות - נקנה מקח,
- יתר על שתות - בטל מקח,
- שתות - קנה ומחזיר אונאה.

דברי רב נחמן	הגבלת רבא לדבריו
פחות משתות - נקנה מקח	לא אמרן אלא דלא שויה שליח, אבל שויה שליח, אמר: לתקוני שדרתיך ולא לעוותי
יתר על שתות - בטל מקח	לא אמרן אלא דלא אמר ניפליגן בשומא דבי דינא, אבל אמר נפלוג בשומא דבי דינא - מכרן קיים, דתנן: שום הדיינים שפיתו שתות או הותירו שתות - מכרן בטל, רשב"ג אומר: מכרן קיים. (חולק על רב נחמן שפסק כחכמים)
שתות - קנה ומחזיר אונאה	לא אמרן אלא במטלטלי, אבל במקרקעי - אין אונאה לקרקעות; ובמקרקעי - לא אמרן אלא דפלוג בעילויא, אבל פלוג במשחתא לא; כדרבה, דאמר רבה: כל דבר שבמדה ושבמשקל ושבמנין, אפילו פחות מכדי אונאה נמי חוזר.

שאלה על שליחות: והא דתנן: **השולח את הבעירה ביד חרש שוטה וקטן - פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים, שילח ביד פיקח - פיקח חייב;** ואמאי? נימא: שלוחו של אדם כמותו! **תשובה:** שאני התם, דאין שליח לדבר עבירה, דאמרין: דברי הרב ודברי תלמיד - דברי מי שומעים?

קושי: והדתניא: **שליח שלא עשה שליחותו - שליח מעל, עשה שליחותו - בעל הבית מעל;** כי עשה שליחותו דבעל הבית - בעל הבית מיהא מעל, אמאי? נימא: אין שליח לדבר עבירה!

תירוץ: שאני מעילה, דילפא *kón kón* מתרומה, מה תרומה משוי שליח, אף מעילה משוי שליח.

קושי: ונילף מינה! משום דהוי מעילה ושליחות יד שני כתובים הבאים כאחד, וכל שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין.

- מעילה - הא דאמרן.
- שליחות יד מאי היא? דתניא:

שליחות יד	בית שמאי	בית הלל
על כל דבר <i>על כל דבר</i>	חייב על המחשבה כמעשה לחייב על המחשבה כמעשה	אינו חייב עד שישלח בו יד שיכול אין לי אלא הוא, אמר לעבדו ולשלוחו מניין? ת"ל: <i>על כל דבר פסע</i>